

Graviditetens längd samt barnets födelsevikt och födelselängd

Av doktor J. A. Abolins, Stockholm

Barnets storlek vid födelsen står helt naturligt i ett direkt samband med graviditetens längd. Feer (1952) skriver: "Den stärksten Einfluss auf das Geburtsgewicht hat naturgemäss die Schwangerschaftsdauer." Som en illustration till detta återgivas här några uppgifter ur ett arbete av Broman, Dahlberg & Lichtenstein (1942):

som exempel följande tillämpats: Benestad (1913) räknar fullgånghet med 38. veckan, Tudeer (1915) med 39. veckan, Robertson (1915) 275—285 dagar, Waaler (1933) 252—312 dagar, Wahl (1937) 277—295 dagar, Maier (1937) 47—53 cm, Eikens (1938) över 250 dagar och Ogava (1931) 270—290 dagar.

Graviditetens längd (dagar)	Längd (cm)				Vikt (kg)			
	gossar		flickor		gossar		flickor	
—271	48,5	± 0,62	47,7	± 0,57	3,0	± 0,12	2,9	± 0,13
271—280	50,8	0,27	49,7	0,34	3,5	0,07	3,3	0,09
281—290	51,2	0,23	50,6	0,23	3,8	0,07	3,5	0,06
291—300	51,4	0,49	50,4	0,37	3,7	0,07	3,4	0,09
	50,5	0,21	49,8	0,19	3,5	0,05	3,4	0,05

Enligt dessa siffror är relationen mellan graviditetens längd och födelsevikt och -längd på det hela taget säkerställd.

Varje obstetriker och pediatriker vet dock, att ett efter tiden fullgånget barn kan väga under 2.500 g, medan ett barn som föds en månad före beräknad tid kan väga upp till 4.000 g (v. Jaschke 1950, Donald 1955, Greenhill 1955, Holland 1959, Martius 1959 samt Parmelee 1952, Brock 1954, Söderling 1957, Nelson 1959, m. fl.).

För att kunna få ett enhetligt material för statistiska arbeten och för att dessutom praktiskt kunna bedöma när ett barn kan betraktas som fullgånget, har man här i Skandinavien efter Ylppös (1919) förslag såsom gräns satt 2.500 g. Detta förslag antogs först av American Academy of Pediatrics (1935), blev internationellt antaget i Genève år 1937 samt antogs av Royal College of Gynaecologists and Obstetricians och Royal College of Physicians år 1938.

Före år 1937 varierade regeln för beräkning av fullgånghet från en autor till en annan. I statistiska arbeten om födelsevikt och -längd ha

Problemet om graviditetens längd och dess inverkan på barnets storlek har ingående diskuterats av flera autorer, bl. a. Kjölseth (1913), Linders (1930), Clason (1932), Waaler (1933), Broman, Dahlberg & Lichtenstein (1942), Lennér (1943), Söderling (1957), Bourne (1959) m. fl. Jag vill inte närmare gå in på denna fråga, utan endast nämna några obstetriska observationer, nämligen dels att graviditetens längd och barnets utveckling står i ett direkt samband med menstruationscykelns längd (Wahl 1936, 1937, Füh 1936, m. fl.), dels att man snart kan vänta förlossningen när den gravida kvinnans vikt börjar sjunka (Walker 1959, m. fl.) samt att överburna barn ofta väga mindre än de i normal tid födda (Robertson 1915, Linders 1930, Solth 1947, Hosemann 1948/49, Karn-Penrose 1951, Higgins 1956, Bourne 1959, Walker 1959, m. fl.).

I Brocks bok (1954) "Biologische Daten für den Kinderarzt", läsa vi följande: "Die Korrelation zwischen Schwangerschaftsdauer und Geburtsgewicht ist keine sehr hohe." Han kommenterar Lennérs (1943) korrelationskoefficient